

Datum 2022-03-09
Diarienummer 1419/21

Näringsdepartementet
n.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia till
anders.wannberg@regeringskansliet.se

Näringsdepartementets
diarienummer N2021/02620

Göteborgs Stads yttrande över Betänkandet En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet (SOU 2021:81)

Göteborgs Stads övergripande bedömning är att de flesta förslag till förändringar i lagar och förordningar som utredningen föreslår är relevanta och på ett lämpligt sätt bidrar till att säkra tillgången på dricksvatten av god kvalitet och tar ett helhetsgrepp om systemet för dricksvattenförsörjning. Förslagen innebär eventuellt ökade kostnader för åtgärder i ledningsnätet, övervakning och tillsyn vilket i så fall kan innebära högre kostnader för dricksvatten och därmed höjningar av taxan för vatten och avlopp.

Göteborgs Stad ser positivt på att det införs krav på en riskbaserad metod för dricksvattensäkerhet som omfattar *alla* faser i dricksvattenproduktionskedjan. Det har redan sedan tidigare funnits krav på riskvärdering vid dricksvattenanläggningar exempelvis vattenverk och distributionsnät för dricksvatten. Det är också positivt att det ställs krav på att tillämpa en riskbaserad metodik redan innan vattnet når vattenverket då det är svårt att rena vatten om man inte vet vad det ska renas ifrån. Att kraven utökas till att omfatta tillrinningsområdet och blir en del av miljölågstiftningen och vattenförvaltningen är positivt. Staden delar utredningens bedömning att miljöbalken behöver ändras för att genomföra direktivets krav på riskbedömning inom tillrinningsområden, det finns dock otydligheter i utredningen kring hur parametrar för råvattenkvalitet ska kopplas till miljökvalitetsnormer och vattenförvaltningen. Stadens bedömning är att länsstyrelserna har bäst förutsättningar att tillämpa den riskbaserade metoden avseende tillrinningsområden och inte vattenmyndigheterna.

Göteborgs Stad ser positivt på att det införs bestämmelser som syftar till att komma till rätta med vattenläckage i distributionsnätet då detta är ett generellt problem inom dricksvattenproduktionen. Vattenläckage orsakar stor förlust av vatten och kan bland annat orsaka dricksvattenrelaterade problem.

Göteborgs Stad är positiv till att det införs gemensamma bestämmelser om material i kontakt med dricksvatten då sådan reglering saknats. Förslaget kommer troligen att innebära en ökad tydlighet avseende vilka material som får användas i installationer i fastigheter. Detta bedöms kunna medföra positiva konsekvenser och minskade risker för att olämpliga material används vid nyproduktion eller renoveringar. Staden stödjer att Boverket föreslås som ansvarig för samordning av frågor om material och produkter i kontakt med dricksvatten. Staden ser ett behov av tydliga gemensamma riktlinjer kring vad som skall uppfyllas och hur det kan kontrolleras avseende tillsyn av material i kontakt med dricksvatten.

Göteborgs Stads övergripande bedömning är att förslagen på förändringarna leder till säkrare dricksvatten samt bidrar på ett positivt sätt till vattenförvaltningsarbetet. Staden har dock synpunkter på en mer detaljerad nivå som framgår i bilaga 6 a.

Göteborg den 9 mars 2022
GÖTEBORGS KOMMUNSTYRELSE

Axel Josefson

Mathias Sköld

Bilaga 6 a: Detaljerade synpunkter på Betänkandet En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet (SOU 2021:81)

Detaljerade synpunkter - Göteborgs Stads yttrande över Betänkandet En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet

Kap 9 Parametervärden och punkten där dessa ska iakttas - förslag

Livsmedelsverket ska utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen (2006:804) och livsmedelsförordningen (2006:813) besluta om vilka parametervärden som ska fastställas för del A, B och C i bilaga I. Utredningen föreslår i kapitel 10 att Folkhälsomyndigheten ska få ansvar för att utföra riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer. I denna ingår ett visst mått av övervakning, vilket då gäller legionella och bly. Folkhälso-myndigheten ska besluta om vilka parametervärden som ska gälla för del D i bilaga I.

Synpunkter:

Göteborgs Stad delar utredningens förslag att Livsmedelsverket ska besluta om fastställande av parametervärden i Bilaga I del A, B och C. Gällande del C konstaterar staden att det finns en lång nationell historik av att skydda människors hälsa genom åtgärdskrav på nivån ”tjänligt med anmärkning” och i och med detta minimera risken för otjänligt vatten. I direktivet är närmaste motsvarighet Bilaga I Del C indikatorparametrar. SOU 2021:81 bedömer inte vilken status Bilaga I Del C kan komma att ges. Staden anser inte att samtliga parametrar i Bilaga I Del C är hälsomässigt påverkande, utan även tekniskt och estetiskt, vilket bör beaktas vid Livsmedelsverkets implementering i ny dricksvattenföreskrift.

Göteborgs Stad är negativ till utredningens förslag att Folkhälsomyndigheten generellt fastställer de parametervärden som finns i del D i bilaga I. Exempelvis regleras bly i Bilaga I del B och ska provtas ospolat för att representera fastighetspåverkan. Samma parameter ska även enligt förslaget på samma platser (hos användaren exempelvis i prioriterade fastigheter) fastställas av Folkhälsomyndigheten vilket blir otydligt. Folkhälso-myndighetens ansvar för en riskbaserad metod för fastighetsinstallationer skulle istället kunna utmyнна i parametervärdesrekommendation för Livsmedelsverkets värdering och fastställande avseende kallvatten.

Denna utredning konstaterar att inga nya provpunktskrav ställts – det omfattas av befintlig reglering. Staden uppfattar det därför som oklart om Livsmedelsverket kan komma att styra kvalitetskrav för dricksvattenföreskrifter på utgående dricksvatten, såsom parametervärden, provpunkter och frekvenser, vilket kan vara helt centralt för skydd av människors hälsa. Provpunkterna ”uttagspunkt för dricksvatten” respektive ”utgående dricksvatten” bedömer staden vara centrala för implementering av en riskbaserad metod för tillrinningsområden respektive försörjningssystemet.

Kapitel 10 Riskbaserad metod för dricksvattensäkerhet (Artikel 7-10)

10.1.4 Utgångspunkter vid genomförandet av riskbaserad metod

Synpunkt:

Göteborgs Stad anser att ambitionen att använda befintlig myndighetsstruktur leder till flera utmaningar exempelvis för att hålla ihop riskvärderingen från tillrinningsområde till tappkran samt att dricksvattenproducenter/leverantörer ska leverera uppgifter till flera olika myndigheter.

10.2 Tillrinningsområden avseende uttagpunkter för dricksvatten - förslag

Nya bestämmelser ska införas i miljöbalken och vattenförvaltningsförordningen för att genomföra direktivets krav om riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagpunkter för dricksvatten i svensk rätt. Det framgår av dessa bestämmelser att det är vattenmyndigheterna som ska utföra riskbedömningen och besluta om riskhanteringsåtgärder. Havs- och vattenmyndigheten och SGU får inom sina respektive ansvarsområden meddela föreskrifter om riskbedömningen. *Kvar? Havs- och vattenmyndighetens samlade ansvar för vattenförvaltningen inbegriper även de uppgifter som följer av 2020 års dricksvattendirektiv.*

Begreppet tillrinningsområde innebär hela det område varifrån nederbörd eller annat vatten kan strömma mot eller avrinna till uttagpunkten för dricksvatten. Det är vattenmyndigheterna som ska bestämma tillrinningsområdena för uttagpunkter för dricksvatten inom respektive vattendistrikt. Eventuella gränsöverskridande tillrinningsområden får hanteras inom de kanaler som redan finns.

Synpunkter:

Göteborgs Stad delar utredningens bedömning att Miljöbalken behöver ändras för att genomföra direktivets krav. Nyttan med att koppla riskbedömning och riskhantering i tillrinningsområdet till Miljöbalken skulle kunna vara att låta riskhanteringen påverka tillståndprocesserna för utsläpp genom till exempel miljökvalitetsnormer. Miljökvalitetsnormerna bör i så fall utvecklas till att innehålla även parametrar viktiga för råvattenkvalitet, däribland mikrobiologiska parametrar. Utredningen verkar dock välja bort denna möjlighet just av skälet att det påverkar tillåtna utsläpp. Det finns därmed otydligheter i utredningen kring hur parametrar för råvattenkvalitet ska kopplas till miljökvalitetsnormer och vattenförvaltningen.

Då vattenmyndigheterna inte har några rättsliga mandat eller någon styrande budget bedömer staden, liksom Svenskt Vatten, att de uppgifter som artikel 8 innebär, på sikt bör flyttas till Länsstyrelserna. Länsstyrelserna ansvarar idag för den regionala miljöövervakningen, granskar vattenproducenternas riskbedömningar vid fastställande av vattenskyddsområden och har i allmänhet god kännedom om lokala förhållanden och har möjlighet att ingripa med stöd av restvattenlagen i händelse av vattenbrist. Göteborgs Stad bedömer därför att Länsstyrelserna har bättre förutsättningar att tillämpa den riskbaserade metoden avseende tillrinningsområden.

10. 3 Råvattenkontrollen - förslag

Verksamhetsutövare som producerar dricksvatten har fortsatt ett ansvar att kontrollera det råvatten som tas in i vattenverket för att beredas till dricksvatten.

Livsmedelsverket bör utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen och livsmedelsförordningen förtydliga verksamhetsutövarens skyldigheter gällande denna kontroll i dricksvattenföreskrifterna. Livsmedelsverket och SGU bör få ett uppdrag att närmare undersöka hur råvattendata kan samlas in och hanteras samt hur vattenmyndigheterna kan få tillgång till de uppgifter som behövs i arbetet med vattenförvaltningen.

Synpunkter

Göteborgs Stad delar utredningens bedömning att dricksvattenproducenten fortsatt ska ha ansvar för att kontrollera det råvatten som tas in och att det är Livsmedelsverket som bör föreskriva om denna kontroll.

Göteborgs Stad anser även att de myndigheter som svarar för den riskbaserade metoden för tillrinningsområden inte ska få någon styrande roll när det gäller råvattenkontrollen eftersom det då risk att behoven för miljöövervakningen och råvattenkontrollen blandas ihop. Detta för att minska risken för att VA-kollektiven felaktigt påförs kostnader för allmän miljöövervakning, då vattenproducenternas råvattenkontroll inte ska användas för att rätta till brister i den skattefinansierade miljöövervakningen.

Staden bedömer att identifiering av faror samt lämplig övervakning gällande ”potentiell påverkan på dricksvattenkvaliteten som kan påverka människors hälsa” kommer att kräva omfattande analyser på råvatten (åtminstone motsvarande det som i nuvarande system kallas för ”utvidgad kontroll”) för att möjliggöra den riskbaserade metoden för tillrinningsområde samt försörjningssystem.

Stadens dricksvattenproducents erfarenhet är att nationell insamling av såväl råvatten- som dricksvattendata i perioder haft påtagliga kvalitetsbrister och delvis baserats på manuella och halvmanuella förfaranden. Göteborgs Stad ser ett behov av ett väl fungerande kvalitetssäkrat system för rapportering vilket innebär att rapportering endast bör ske till en enda ”kvalitetssäker” datavärd. Det bör vara möjligt att rapportera in i systemet löpande. Vidare är det också viktigt att föreskrifterna om råvattenkontroll är tillräckligt tydliga och utförliga för att säkerställa en enhetlig tillämpning i landet.

10.4 Försörjningssystemet - förslag

Det är den verksamhetsutövare som producerar dricksvatten eller tillhandahåller det från en distributionsanläggning som ska utföra riskbedömningen avseende försörjningssystemet. Verksamhetsutövaren ska beakta riskbedömningen avseende tillrinningsområdet i detta arbete. Det ska därför införas en bestämmelse med innebörden att vattenmyndigheten ska informera verksamhetsutövaren om myndighetens riskbedömning avseende tillrinningsområdet. Det är upp till Livsmedelsverket att utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen och livsmedelsförordningen meddela de föreskrifter som i övrigt behövs för att genomföra artikel 9 i svensk rätt. Mindre verksamhetsutövare ska under de förutsättningar som anges i artikel 9 undantas från kravet på att utföra en riskbedömning avseende försörjningssystemet. Enligt utredningen får det anses vara upp till Livsmedelsverket att göra en sådan beräkning och bedömning.

Synpunkter

Göteborgs Stad är positiv till att det är producenten/leverantören som ska riskbedöma försörjningssystemet. Riskerna i tillrinningsområdet är en viktig utgångspunkt för riskbedömningen av försörjningssystemet. Skrivningen om den skyldigheten för vattenmyndigheterna, som utför riskbedömningen, behöver förtydligas. Det räcker inte med att myndigheten informerar om sin riskbedömning. I utredningen anges "2020 års dricksvattendirektiv föreskriver också om att det ska ske utbyte av uppgifter mellan vattenproducenterna och den som utför riskbedömningen i tillrinningsområde." Staden tolkar det som ömsesidigt utbyte där verksamhetsutövaren får full tillgång till alla uppgifter.

Göteborgs Stad är positiv till att det är Livsmedelsverket ska meddela föreskrifter för riskbedömningen. Föreskrifterna behöver tas fram i nära samverkan med vattenleverantörerna och bör även fortsättningsvis vara baserade på faroanalys och kritiska styrpunkter HACCP (dvs. Hazard Analysis and Critical Control Point) och metoder för att bedöma mikrobiologisk barriärverkan. I direktivets skäl (19) till antagande anges: "Detta direktiv innehåller huvudsakligen bestämmelser om övervakningsfrekvens i syfte att kontrollera efterlevnad, och endast begränsade bestämmelser om operativ övervakning. Ytterligare operativ övervakning kan vara nödvändig för att säkerställa att vattenberedningen fungerar korrekt. Hur sådan ytterligare övervakning ska utföras bör vattenleverantörerna själva få avgöra."

Direktivets förslag för operativ övervakning av somatiska kolifager med analys efter vissa steg i vattenberedningsprocessen om de påträffas i råvatten i koncentrationer > 50 PFU /100 ml är ett exempel på behovet av samråd med vattenleverantörerna. Syftet "att fastställa log-reduktion genom befintliga barriärer och bedöma huruvida risken för att patogena virus inte

elimineras är tillräckligt under kontroll” är vettigt. Stadens dricksvattenproducenters erfarenhet är dock att analys av somatiska kolifager efter reningssteg är mycket arbetskrävande utan att syftet uppnås. Kraven på analys av somatiska kolifager bör därför minimeras till fördel för andra analyser som uppfyller syftet.

Kap 10.5 Riskbedömning av fastighetsinstallationer (Artikel 10) - förslag

Utredningens förslag är att riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer bör utföras av Folkhälsomyndigheten. Riskbedömningen ska vara av övergripande karaktär och får inte avse enskild egendom. Den ska innefatta en allmän analys av de potentiella risker som är förknippade med sådana installationer och därmed relaterade produkter och material. Riskbedömningen innefattar viss övervakning av legionella och bly. En sådan övervakning får inriktas på prioriterade fastigheter.

Synpunkter

Göteborgs Stad anser att antal myndigheter som är involverade i dricksvattenreglering inte bör utökas. Att därför föreslå en ytterligare myndighet, Folkhälsomyndigheten, som föreskrivande myndighet bör undvikas. Detta även av anledningen att undvika rapportering till ytterligare en myndighet.

Göteborgs Stad anser inte att det är lämpligt med två föreskrivande myndigheter, Folkhälsomyndigheten och Livsmedelsverket för gränsvärden i bilaga 1 D. Folkhälsomyndighetens ansvar för en riskbaserad metod för fastighetsinstallationer skulle kunna utmynna i parametervärdesrekommendation för Livsmedelsverkets värdering och fastställande av gränsvärden avseende kallvatten. Folkhälsomyndighetens riskbedömning bör resultera i rekommendation till Livsmedelsverket om parametervärden som kan införas i dricksvattenföreskrifterna.

Kapitel 11 Material i kontakt med dricksvatten (Artikel 11 och bilaga 5) - förslag

Reglering om material och produkter i kontakt med dricksvatten omfattas av plan- och bygglagens tillämpningsområde. De nya bestämmelser som föranleds av artikel 11 i 2020 års dricksvattendirektiv ska därför huvudsakligen samlas i plan- och bygglagstiftningen. Boverket bör utöva marknadskontroll med hjälp av Kemikalieinspektionen. Boverket ska också vara ansvarig för samordning av frågor om material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten. Vissa delar av artikel 11 kommer att kunna genomföras i svensk rätt först när kommissionens genomförandeakter finns på plats.

Synpunkter

Utredningens förslag att Boverket kommer att få en ytterligare samordnande roll kommer att underlätta. Det är bra att regelverket kring material i kontakt med dricksvatten tydliggörs, då det finns många osäkerheter inom detta område idag. Att det framöver kommer att införas specifika minimikrav för hygien avseende material som är avsedda att komma i kontakt med dricksvatten är positivt.

Kapitel 12 Beredningskemikalier och filtermaterial i kontakt med dricksvatten (Artikel 12) - förslag

Regleringen av beredningskemikalier och filtermaterial bör även framöver hanteras inom livsmedelslagstiftningen. Livsmedelsverket har befogenhet att meddela de föreskrifter som behövs för att genomföra artikel 12 i svensk rätt. I det ansvaret ligger även att Livsmedelsverket bör lämna stöd och rådgivning kring beredningskemikalier och filtermaterial samt hur föreskrifterna ska tolkas. Det kommer ingå i den offentliga livsmedelskontrollen att se till att verksamhetsutövare som producerar och tillhandahåller dricksvatten uppfyller kraven på beredningskemikalier och filtermaterial.

Beredningskemikaliers och filtermaterials renhet ska bedömas och kvaliteten garanteras genom användning av befintliga tillgängliga europeiska standarder. Detta innebär en förändring mot nuvarande reglering eftersom det inte idag finns någon tydlig koppling mellan kraven i dricksvattenföreskrifterna och de europeiska standarderna.

Synpunkter

Att kvaliteten och renheten på beredningskemikalier ska garanteras genom befintliga standarder kan komma att bli problematiskt under en genomförandefas. Detta på grund av att till exempel kemikalieleverantörer inte fullt ut följer de europeiska standarderna. Vissa av standarderna för beredningskemikalier och filtermaterial är dessutom inte kvalitetsmässigt tillräckliga och dricksvattenleverantörer är tvungna att ställa hårdare krav än standarderna. Livsmedelsverket bör beakta det vid framtagande av föreskrifter och vägledning.

Kapitel 13 Vattenläckage (Artikel 4.3)

Synpunkter

Göteborgs Stad bedömer att utredningens förslag totalt sett är bra och motiverade. Det är bra att skapa en klar och tydlig reglering kring underhållsansvaret och tydliggöra huvudmannens roll och ansvar för detta, eftersom det i dag inte finns någon uttrycklig reglering som säkerställer läckagekontroll genom underhåll och vem som bör ansvara för det.

I dagsläget är lagstiftningen vad gäller dricksvattenläckage svåröverskådlig. Liksom Svensk Vatten anser staden att ansvaret för insamling av data om läckage samt eventuell framtagande av handlingsplan bör läggas på en

myndighet i stället för två. Staden förordar att Livsmedelsverket får detta ansvar i stället för att både Livsmedelsverket och Havs och vattenmyndigheten får det.

Göteborgs Stad anser att det vid bestämning av tröskelvärde för läckage är viktigt att beakta och ta hänsyn till individuella förutsättningar, inte minst utifrån markförhållanden samt befolkningstäthet. Detta för att inte riskera att få ouppnåeliga krav. Individuella tröskelvärden för att beräkna vattenförluster, som exempelvis kan mätas med SELL (Sustainable Economic Level of Leakage), kan vara lämpligare än ett gemensamt tröskelvärde som gäller för alla.

Kapitel 15 Övervakning av dricksvatten och bristande iakttagande av parametervärden - förslag

Den verksamhetsutövare som producerar dricksvatten eller tillhandahåller sådant från en distributionsanläggning ska vara ansvarig för att övervaka dricksvattnet och upprätta övervakningsprogram. Livsmedelsverket ska med stöd av befintliga bemyndigande föreskriva om vilka skyldigheter som föreligger för verksamhetsutövaren. Det ska fortsatt finnas ett krav på att verksamhetsutövarens riskbedömning och övervakningsprogram fastställs av kontrollmyndigheten. Folkhälsomyndigheten ska ansvara för att den övervakning som ska ingå i riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer. Vattenmyndigheterna har motsvarande ansvar för den övervakning som ska ingå i riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagpunkter för dricksvatten. Det är upp till Havs- och vattenmyndigheten och Sveriges geologiska undersökning (SGU) att inom sina ansvarsområden meddela ytterligare föreskrifter.

Synpunkter

Göteborgs Stad delar utredningens bedömning kring verksamhetsutövarens respektive Livsmedelsverkets skyldigheter, vilka i stor utsträckning redan implementerats. Utredningen omnämner ”program för operativ övervakning” som ska innefattas i övervakningsprogrammen, men omfattningen av detta operativa övervakningsprogram förtydligas inte.

Den övervakning som enligt förslaget ska regleras av Folkhälsomyndigheten respektive Havs- och vattenmyndigheten och SGU är ur ett resursperspektiv svårbedömd och ställer krav på samordning vid implementering.

Kapitel 16 En förbättrad tillgång till dricksvatten Artikel 16 - förslag

Utredningens förslag är att det inte behövs några lagändringar för att genomföra direktivets bestämmelse gällande att förbättra eller upprätthålla tillgång till dricksvatten. Inte heller i förhållande till utsatta och marginaliserade grupper behövs för närvarande några sådana ändringar. Detsamma gäller för direktivets bestämmelse om att främja användandet av dricksvatten genom att inomhus- och utomhusutrustning installeras på allmän plats.

Länsstyrelsen ska ansvara för och följa upp frågan om att förbättra eller upprätthålla tillgång till dricksvatten och främjande av dricksvatten ur kran. Ett sådant ansvar ska framgå av förordningen om länsstyrelseinstruktion.

Synpunkter

Göteborgs Stad delar utredningens uppfattning att artikel 16 inte medför något behov av ändrad lagstiftning i Sverige och att varje kommun själv bör få avgöra eventuellt behov av att installera utrustning på allmän plats för att främja användningen av dricksvatten.

Kapitel 17 Information till allmänheten - förslag

Utredningen föreslår en ny bestämmelse i livsmedelsförordningen (2006:813) om skyldighet för verksamhetsutövare som producerar eller tillhandahåller dricksvatten att lämna information. Livsmedelsverket ska få lämna närmare föreskrifter om vilken information som ska lämnas och hållas tillgänglig för allmänheten.

Synpunkter

Göteborgs Stad delar utredningens syn att föreskrivande av uppgiftslämnande ska hanteras inom livsmedelslagstiftningen - med beaktande av olika säkerhetsaspekter.

Kapitel 18 System för rapportering - förslag

Det är upp till respektive utpekad myndighet att fullgöra den rapporteringsskyldighet som följer av 2020 års dricksvattendirektiv genom att upprätta och därefter uppdatera de dataset som anges i artikel 18. Dataseten ska göras tillgängliga för Europeiska kommissionen, Europeiska miljöbyrån och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om skyldighet för den verksamhetsutövare som producerar eller tillhandahåller dricksvatten att lämna uppgifter till Livsmedelsverket.

Havs- och vattenmyndigheten ska fullgöra den rapportering som följer av artikel 18.1 b och som rör information om den riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena. Det är vattenmyndigheterna som ska förse Havs- och vattenmyndigheten med relevant underlag.

Folkhälsomyndigheten ska fullgöra den rapportering som följer av artikel 18.1 b och som rör information om den riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer.

Synpunkter

Göteborgs Stad konstaterar precis som utredningen att antalet aktörer och mängden information som ska rapporteras ökar. Staden konstaterar även att verksamhetsutövaren, utöver sitt grunduppdrag mot livsmedelslagstiftningen, även kan komma att beröras såsom primär rådatalämnare gentemot vattenmyndigheterna respektive Folkhälsomyndigheten.

Staden anser att skyldigheten för verksamhetsutövaren att rapportera behöver vara styrd så att en och samma uppgift endast levereras mot en part, ”datavärd”. Om rapportering av samma typ av data, såsom exempelvis analysdata, krävs gentemot olika parter bör detta ske på ett gemensamt format.

Stadens dricksvattenproducents erfarenhet är att den hittills begränsade nationella rapportering av råvatten- och dricksvattendata gentemot SGU och Livsmedelsverket krävt omfattande manuella insatser hos såväl rapportör som mottagare - med kvalitetsbrister som följd. Eftersom utredningen endast pekar ut att varje behörig myndighet var för sig upprättar dataset för sina respektive ansvarsområden ser staden en risk för att frågan om gemensam systematik för rapportering inte får det praktiska fokus som krävs.